

חומרי בניין וקרמיקה
אדירם
 סניף צומת ראם 08-8602602

הדלקת הנר; 16:28
 יציאת השבת; 17:31
 לפני אופק אשדוד

עלון מס' 241
 כ"ג טבת התשע"ג

שמות

אהבת ישראל אינה נמדדת בקנה מידה רגיל של אהבה, אלא נדרש מן האדם לחדור אל תוך ליבו של חברו, עד שהוא יכול להגדיר בברור מה חסר לו. רבי יצחק מוורקי

"מחודדין בפיר"

שיהיו דברי תורה

"הבה נתזכמה לו"

מדוע השתמש פרעה בלשון יחיד 'לו' היה צריך להיות כתוב 'הבה נתחכמה להם'...?

פרעה ידע כי כוחם של בני ישראל באחדותם. כל עוד הם מאוחדים ביניהם איש לא יוכל להם. "הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו" למרות שהוא רב, מרובה באוכלוסין, שוררת בו האחדות, ומחמת האחדות הוא 'עצום' - קשה כעצם, אי אפשר לגבור עליו. מה התקנה? 'הבה נתחכמה לו' נמצא דרך לפגוע ב'לו', באחדות שלהם. אם יעלה בידם למצרים להפריד ולסכסך ביניהם הן יחלשו מאוד וכך נגבור עליהם בקלות. כיצד אפשר לגרום לפירוד ביניהם? "וישימו עליו שרי מיסים" על ידי שמטילים עליהם מיסים וארנוניות ומקשים עליהם מתערערים השלום והאחדות. ומתוק האור

מסופר על אבא שלפני מותו כינס את ילדיו, נתן ביד כל אחד גזיר עץ וציווה עליהם לשבור את גזירי העצים שבידיהם. עשו הבנים כמצוות אביהם ובהינף יד שבר כל אחד את גזיר העץ הבודד. אח"כ נטל האב כמה גזירי עץ, צירפם ביחד ואחזם ביחד. "עכשיו נסו לשוברם" הורה לאב לבניו. ניסו הבנים אך ללא הצלחה. אמר האב: דעו לכם, כל זמן שתהיו מאוחדים ביניכם איש לא יוכל לכם. אך אם חלילה, יהיה ביניכם פירוד ומחלוקת יהיה אפשר לגבור עליכם בנקל.

לא יעזור לאדם כלל אם יחלוף ויקח יותר למאשר נבזר עליו. לחנוך סוצרוב התורה

"מי עים פה לאדם" (שמות, ד"א)

מסופר כי באחד הימים נגש אדם אל רבי מיכל מזלוטשוב, שהיה מפורסם בעניותו הגדולה, ואמר לו: "בכל יום אתה מברך ברכה לבטלה!" נבהל רבי מיכל ושאל: "מתי?" נענה אותו אדם ואמר לו בשלווה: "בכל בוקר, אתה עומד ואומר: 'ברוך... שעשה לי כל צרכי, ומאחר שאין לך את כל צרכי, הרי זוהי ברכה לבטלה!' חס וחלילה!" - הגיב מיד רבי מיכל - "הלא אם זה מה שנתן לי הקב"ה, ברור שרק זה מה שאני צריך, והעובדה שהשכל שלי סבור אחרת אינה מעלה ואינה מורידה... ולפיכך הריני מודה לו על שעשה לי כל מה שאני זקוק לו". ומתוק האור

"הבה נתזכמה לו.. וישימו עליו שרי מיסים"

מדוע נכתב "וישימו עליו" היה צריך להיות כתוב "וישימו עליהם"? המצרים הביאו לבנים ותלו בצוואר פרעה להראות גם הוא כאילו עובד איתם, וכל ישראל חוץ משבט לוי התפתה ועזר לפרעה. למחרת כפו את כולם לעבוד כמו שאתמול עבדו בהתלהבות. זו דרכו של היצר הרע שהוא מראה לנו את העבירות כמצוות. כגון מצווה לדבר על האדם ההוא לשון הרע, לפרסם שכולם יזהרו ממנו, זו אחת מתחבולות היצר. אומר הגר"א מוילנא, שאם אדם רואה שהוא נמשך לאיזה דבר יותר מדי, יבין שהיצר הרע מושך אותו לזה ואין זה עצת היצר הטוב. לוקט מאוצרות התורה

"כי ידעתי את מכאוביו" (שמות ג', ז')

צערן של יהודי, זעקתו ומכאוביו גלויים לפני הקב"ה וקרובים ללבו, ויש אשר מן השמים מזמנים לאדם צער, על מנת שיבכה - ובזכות אותן דמעות תחוש ישועתו!

זכות הלימוד בעלון להצלחת אלקנה יפרח ומשפחתו הי"ו

דינים השייכים לאיסור אכילת דם

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שליט"א,
ראש כולל "פורת יוסף"

התורה אסרה אכילת או שתיית דם שנאמר (ויקרא יז י): "ואיש איש מבית ישראל... אשר יאכל כל דם, ונתתי פני בנפש האוכלת את הדם, והכרתי אותה מקרב עמה". והדם שאסרה התורה הוא דם בהמה, חיה ועוף.

אבל דם דגים או דם שבביצים (בזמנינו שהתרנגולות סגורות בלול, ואין שם תרנגול זכר כלל, ואין ראויית לגדל אפרוח) או דם האדם, אינם אסורים מהתורה אלא חכמים אסרום משום מראית העין, ולפיכך:

א. מותר לבשל או לאכול דגים עם דמם, ורק לשתות את דם הדגים בכלי בפני עצמו כשלא ניכר שהוא דם דגים, כגון שלא הניח בו קשקשים, אסור.

ב. דם הנמצא בביצים שבזמנינו, המשווקות מסחרית ואינן מופרות, בין אם נמצא הדם בחלמון ובין אם נמצא בחלבון, זורק את הדם ואוכל את השאר.

ג. ביצים שבזמנינו (המשווקות מסחרית ואינן מופרות) שנמצא בהם דם ולא זרקו, וטרף את הביצים עם הדם, מותר לאכלם אף שיש שם תערובת דם.

ד. דם האדם שפירש ממנו, כגון, אם נשך בשיניו כיכר או פרי, ויצא דם משיניו על הכיכר או הפרי, צריך לגרד את הדם מהכיכר, ולהדיח את הדם מהפרי.

ה. דם האדם שלא פירש ממנו, או שניכר שהוא דם האדם, כגון דם שבין השיניים או שנוטף דם מאצבעו, מותר למצוץ את הדם שבין שיניו או להכניס אצבעו לפיו ולמוצצה. אבל אם הדם שעל גבי האצבע נתייבש, אסור למוצצו בפיו שאינו ניכר שהוא דמו.

"ותעל שוועתם.. מן העבודה"

כָּכָל שְׂיִתְחַזַּק אָדָם בְּאַמוּנָתוֹ שֶׁהַפְּרָנָה מֵאֵת ה' בְּלִבְדָּן הַתְּגַדֵּל בְּרֵכֶת שָׁמַיִם בְּאַשֶׁר יֵשׁ לוֹ.

ישראל לסגולתו

"ותקרא שְׁמוֹ בְּיַד ה'"

מכאן אנו לומדים את שכרם של גומלי חסדים, למרות שהיו למשה רבנו שמות הרבה, בכל זאת נקבע שמו למשה, על פי מה שקראה לו בתיה בת פרעה, ואף ה' קוראו כך, וזאת ללמד את משה ואת כולנו שנזכור תמיד את הנס שנעשה לה שהתארכה ידה אמות הרבה וכך הצילתו. ומזה נלמד כל הזמן למסור את נפשנו על עבודת ה' כפי יכולתנו ולא נשבר וכך נזכה לסייעתא דשמיא.. תולדות אדם

אין העושה מן ההשגחה החזקה ורוב העבודה,
אלא הכֹּאֵף וְעֵשִׂי עַל הַאָּזָן,
וכאשר נֶגְזַר עָלָיו מן השמים.
מתוך תפארת שמשון

מספר יהודי: פעם לקחתי ברכבי את הדיין רבי יעקב פוזן שליט"א, ועל רצפת הרכב היה מונח בקבוק ריק. כשפתח את הדלת לצאת - עף הבקבוק והתגלגל מתחת לגלגלי הרכב. הרב לא התעצל, והתכופף מתחת לרכב להרים את הבקבוק, שאל אותי: "אתה צריך את הבקבוק הזה?" - אמרתי לו: "לא, הרב יכול להשאיר אותו שם..."
אמר לי: "זה לא.. זו גמרא מפרשת שאסור להשאיר לכלוך ברחובות ארץ ישראל, שלא יצא לעז על הכבישים שאינם נקיים".
ומתוך האור

"לא תאספון לתת תבן לעם הלבנים כתמוכ"

(שמות ה' ז')

מדוע כתובה המלה "תוסיפון" בתוספת האות "א" - "תאספון?"

בשם רבי דוד מלעלוב זצ"ל: פרעה חשש מכוח האחדות של בני ישראל, הכוח שבסיועו הם יעברו את צרות השעבוד שהסבו להם המצרים. מאחר שכוונתו של פרעה היתה לשבר את רוחם של בני ישראל, אסר עליהם להתאסף ולהתאחד ולכן כתוב "לא תאספון" מלשון אסיפה.

ומתוך האור מתוך "לקוטי בתר לקוטי"

ולבנים אומרים לנו עשו" (שמות ה' ט')

בספר "עולמו של אבא" פרט את הפסוק על דרך הרמז: "ולבנים" - כשהשערות מלבינות, "אומרים לנו עשו" - חשבון נפש.

כלומר, כשרואה אדם ששערותיו מתחילות להלבין, עליו להתחיל לעשות חשבון נפש כי הוא עומד לתת דין וחשבון על מעשיו לפני בית דין של מעלה.
ומתוך האור

"ולבנים אומרים לנו עשו"

אומרים חז"ל שקירות ביתו של אדם מעידים עליו ביום פקודה, ביום פלוני עשה עבירה פלונית בבית. שנאמר "כי אבן מקיר תזעק וכפיס מעץ יעונה". אשרי ילוד אישה שישים על לוח ליבו דברים אלו, וידע אל נכון שעיני ה' צופות ומביטות בו ובמעשיו..

בני בנימין

"וירא בסבלתם"

האדם מצווה לחוש כלפי רעהו תחושה של אהבה ואחוזה כאיש אל אחיו, ואין זו מליצה סתם כי אם חובה של ממש..
מתוך ומתוך האור

חינוך של מנהיג צריך להתחיל בגיל חודש..
מתוך אמרות חכמה